

Riad' si svoj člín!

január - február 2010

...časopis pre roverky a roverov, pútníkov, tulákov, vandrovníkov...

...Križovatky ešte raz... Starosti... Roverské dopisy...Premena skauta na rovera....Roverský pas...Zaježka...

úvodník...

Križovatky ešte raz

Na cestách mám rád križovatky...ponúkajú mi možnosť voľby. Je len n mne, ktorú cestu si vyberiem. Veľakrát idem na tú nesprávnu a potom musím zbytočne obchádzať celý kopec. Ak by bola každá cesta rovná a bez križovatiek stala, by sa nudnou a neatraktívnou. Celý deň by ste šli a nič...

Text: Martin Cerovský – Cero

zamyslenie..

Starosti

Každý z nás má svoje starosti. Denne ich riešime a tie naše sa nám zdajú najväčšie. Racionálne síce pripustíme, že to vôbec tak nemusí byť a v kútičku duše sa tešíme, že predsa na tom nie sme až tak zle.

Je to prirodzená ľudská vlastnosť a všetci sme teda viac či menej egoisti. Patrí to aj k základnému princípu existencie kľebetných ľudí. Upokojujú sa, že ten či onen urobil to alebo ono, šíria to ďalej ako senzáciu, a pritom oni sú na tom niekedy oveľa horšie, no o svojich problémoch radšej mlčia.

Uvediem príklad z mojich školských čias. Je skôr o účelovom egoizme zo zodpovednosti. Pred písomkou som sa vždy strašne bála, hoci som sa starostlivo na každú pripravila. Navonok som síce hovorila, že nič neviem a potom ma spolužiaci povzbudili: „ved' si sa učila. Určite zas dostaneš jednotku. Pozri na nás, my sme knihu ani neotvorili.“ A to ma upokojilo.

Postupom času však človek príde na to, že všetko je relatívne a každý problém, pokiaľ je len takýto malicherný treba brať z nadhľadom a príliš sa ním nezaoberať.

Ved' kľín sa kľinom vybija a teda problém malicherný problémom skutočným. Tak si treba vážiť, čo máme a tešiť sa z každodenných malíčností.

Text: Denisa Bahýľová

čaj o piatej, o štvrtej...

Mirka Vosátka - Roverské dopisy (1946)

„Ďalej.“

Vojde mladý muž, pozdraví sa skautským pozdravom.

„Nazdar,“ odpovedám. „Tak čo by si rád?“

„Vieš brat, ja som počul...vieš tam u nás...vieš ja som tiež rover.“

„Hm,“ odpovedám jednoslabične.

„Tak si u mňa sadni.“

Sadne si, najprv slávnostne odkasle, asi má trému, potom začne.

Opisuje mi, aké to bolo u nich krásne pred vojnou, keď mali roverský kruh.

„Vieš my sme chodili na výlety a táborili a vieš, vôbec..“

„Hm,“ odpovedám jednoslabične druhýkrát. „To je pekné, že ste tak vystrájali. A čo roverský program?“

„No vieš, to tie jablká, my sme boli ako starší, a tak sme boli roveri.“

„Ach to je skutočne krásne, že ste boli roveri, no a vôbec, čo tak vieš o roverskej myšlienke?“

„No, vieš, to my zase nie tak, my sme skôr tu skautskú prax.“

„Hm,“ odpovedám jednoslabične tretíkrát. „Tak boli ste roveri, alebo nie?“

„Vieš, boli, ale..“

„No tak dost. Vieš, človeče, čo je to rovering? To nie je tlupa starých chlápov, ktorých vyhodili z oddielu, a ktorí teraz chodia kradnúť jablká. To je kruh kamarátov, ktorí pevne držia spolu pri sebe a verne slúžia roverskej ideí. Vieš, čo je to slúžiť? Slúžiť značí nájsť si nejakú myšlienku, nejaký ideál a pre ten potom žiť. Vieš, čo robíš, smeruješ k tomuto cieľu. Byť roverom znamená byť rytierom. Rozumieš? Tak, čo by si želal?“

Vieš, ja by som sa rád pridal k vášmu kruhu.“

„To teda nie, môj milý nie. Čo si ty robíš, to nebol rovering. Príd sem o pol roka, uvidíme, čo sa dá robiť. Dnes rozhodne nie. Rovering je služba a nie guľáš.“

Riad' si svoj člín! - Časopis pre roverky a roverov, pútníkov, tulákov, vandrovníkov... , **1.ročník, dvojmesačník (okrem júla - august), 1.číslo v roku 2010, január - február 2010, Vydavateľ:** Slovenský skauting, 21.zbor Korčín Zvolenská Slatina, **Adresa:** SNP 26, 962 01 Zvolenská Slatina, **Kontakt:** roversky.casopis@gmail.com, **Šéfredaktor a grafická úprava:** Martin Cerovský – Cero (Divozel art) – e-mail: cero21.zbor@gmail.com a tel. 0917 254 495, **Články pripravili:** MUDr. Denisa Bahýľová a Martin Cerovský – Cero, **Jazyková úprava:** Mgr. Katarína Kopalová **Výšlo:** 12.2.2009, **Najbližšia redakčná uzávierka:** 19.3.2010, **Náklad:** 50 ks

téma...

Premena skauta na rovera

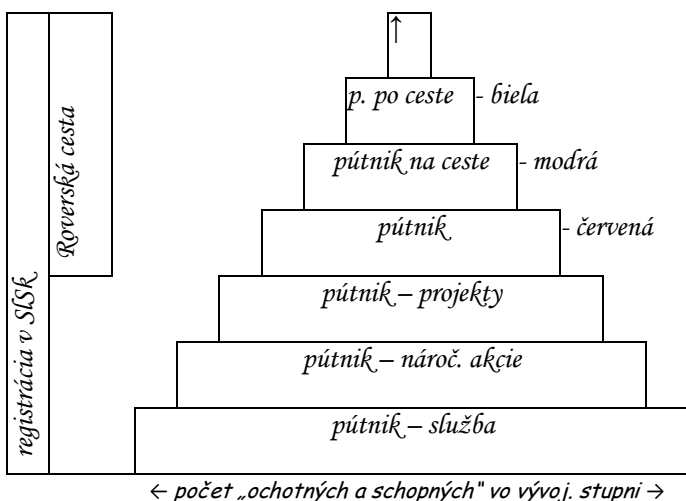
...túžba vydať sa na cestu...

Roverom sa nestáva skaut ihneď ako má 15 rokov... Titul rover si treba zaslúžiť, pretože rover je synonymu slova rytier. Pasovaných do stavu roverského je na Slovensku len málo ľudí. O Roverskej ceste som písal už v starších roverských prílohách. Základný kameň roveringu, ktorý ho odlišuje od programu skautského je práve služba. Stojí na troch pilieroch:

- Služba sebe samému.
- Služby skautingu.
- Služba ľuďom a krajine.

Službu treba vnímať ako výsadu nie ako povinnosť. Tieto tri druhy služby treba vnímať v jednej hľadine, aby sa vám nestalo, že jeden druh služby budete vykonávať viac ako ostatné. Potom sa vám môže stať, že vaša cesta nebude vyrovnaná. Táto vývojová pyramída nie je prísne daná odzrkadľuje len približný vývoj skauta /skautku od 13 rokov až po čas, keď je pasovaný do stavu roverského.

Pútník – služba:

Táto časť roveringu začína, keď sa skauti menia len z prijímateľa na osobu, ktorá aj niečo dáva. Začnú radcovať, písať články do oddielového časopisu... Keď dosiahnu podmienky na uznanie za rovera, môžu požiadať o tento akt a za žiari slávnostného ohňa budú uznaný za rovera.

Podmienky pre uznanie za rovera :

- splnená nováčikovská skúška
- skautský sľub
- minimálne 1-ročné pôsobenie v skautingu
- pre začatie roverskej cesty, vek minimálne 16 rokov, pre prijatie do "stavu roverského" min. 18 rokov.
- vedomosti na úrovni I. stupňa skautskej zdatnosti
- spôsobilosť zotrvať v skautských ideách, cieľoch roveringu a naplnenia hesla roverov "služba".

Pútník – náročné akcie:

Postupne s narastajúcim vekom sa program skautský zdá byť už málo atraktívny. Vtedy začína mladých roverov volať na náročnejšie akcie, expedície...

Pútník – projekty:

Neustále môžete byť radca, chodiť na náročné akcie, ale s pribúdajúcimi rokmi sa črtá obrys služby. Jedná sa o vek už 15 – 19 rokov a pre túto vekovú skupinu bol vydaný projekt Roverský pas.

Pútník - Pútník na ceste - Pútník po ceste – ROVER:

Keď sa obdobie ostré a rýchle obdobie ako letná búrka odtečie s prúdom rieky času, prichádza čas zodpovedať na skutočné životné otázky...možno odídete zo skautingu, možno začnete viesť oddiel, možno sa pridáte k nejakému vysokoškolskému roverskému kmeňu a možno sa vydáte na cestu. Nie obyčajnú cestu, ale na čarovnú – Roverskú cestu. O Roverskej ceste som už písal v starších číslach.

Text: Martin Cerovský – Cero

Foto: Matej Fekjač – Feky a Martin Cerovský – Cero

program...

Roverský pas

...vôňa ďalekých krajín...

Včielky a vlčatá žijú v rozprávkovej džungli ...skauti vo svete hrdinov a roveri...už vo svete skutočnom... Práve pre nich bol vytvorený program Roverský pas. Takže dnes o Roverskom pase o programe pre roverov vo veku 15-19 rokov.

Podmienky na splnenie Roverského pasu:

Roverský pas splní rover, ktorí sa bude podieľať na aspoň štyroch roverských projektoch, ktoré...

- Rozvíjajú osobnosť vo všetkých oblastiach rastu
- Trvajú každý aspoň pol roka
- Aspoň jeden z nich bude manažovať
- Bude mať vstupné a výstupné vízum od manažéra RP alebo sprievodcu RP

Projektové nášivky a trička:

Počas plnenia projektu je vždy dobré dať si vyrobiť projektovú nášivku alebo tričko, ktoré bude aj po ukončení projektu pripomínať zážitky z neho.

Vigília:

Na začiatku plnenia Roverského pasu, by sa mla každý rover vybrať
a krátku púť
krajinou
a rozmýšľať
o dôležitých
životných
otázkach.
Predsavzatia
a závery si
treba zapísať
do pasu alebo roverského zápisníka.

Roverská patrola:

Roverský pas je možné plniť len v roverkých patrolách. To znamená, že ho nemôže plniť jednotlivec.

Projekty a ich spojenie s rôznymi civilizáciami sveta.:

Roverský pas poskytuje voľnosť programu. Je v podstate len na členoch RP čomu sa chcú venovať. Základ je, aby ich projekty rozvíjali vo všetkých siedmych smeroch osobného rastu. Libreto k Roverskému pasu bolo dané skutočný svet a cestovanie po ňom. Pri každom projekte si RP vyberie nejakú civilizáciu sveta, ktorou ju ten daný projekt spojí. Civilizácie možno skúmať rôznym spôsobom: napr. e-mailovanie si s miestnymi skautami, varenie typických jedál, čítanie kníh, písanie článkov...

Projekt:

Základných 6 bodov ako postupovať pri realizácii roverského projektu.

- Myšlienka
- Plánovanie
- Príprava
- Realizácia
- Zhodnotenie
- Oslava

Cez prekážky k cieľu:

Celý Roverský pas má byť hlavne prínosom pre teba, a tak by si každý mal pri plánovaní pripraviť vlastné ciele čo chceš počas projektu dosiahnuť, v čom sa zlepšiť... Treba si stanoviť 3-8 cieľov, ktoré dokážeš splniť.

Členovia RP sa dohodli, že začnú opravovať neďalekú zrúcaninu hradu. Vybierali niekoľko vriec smeti, ktoré nechali na hrade turisti, rozobrali nelegálne ohniská, osadili informačnú tabuľu a začali kosiť územia, ktoré nebolo zarastené náletovými drevinami.

Okrem toho, Ufo sa vyznal do Kybernetiky, a tak vytvorili stránku o tom hrade, Vločka a Perník zozbierali informácie o hrade a vydali malú brožúrku o ňom. Ďateľ sa zaujíma o Čínsku filozofiu, a tak spojili svoj projekt s Čínskou civilizáciou a po práci chodili rozjímať na lúky. Plnili hlavný projekt, ale vedľajšie ciele členov RP projekt neuveriteľne obohatili.

Osobné rasty:

- Mysel – múdrosť, informácie, tvorivosť, uplatnenie sa
- Telo – zdravý životný štýl, šport, príroda a lesná múdrosť, telesný rast, čistota
- Srdce – poznávanie a akceptovanie citov, vyjadrenie a ovládanie citov, vnútorná sloboda a rovnováha, láska, priateľstvo a pohoda
- Duša – hľadanie duchovného rozmeru, objavovanie duchovného dedičstva, uplatnenie duchovných princípov, náboženská tolerancia
- Charakter - vlastná identita, zmysle pre humor, samostatnosť, iniciatíva a asertivita, vytrvalosť a dôslednosť, žiť v súlade s hodnotami
- Občianstvo – tolerancia, komunikácia, spolupráca, služba, vlastenectvo a občianstvo, ochrana prírody

Civilizácie:

Na svete je množstvo kultúr, ktoré majú úplne iné hodnoty a spôsob života. Roverský pas ti ich ponúka na spoznanie, treba len trošku fantázie a spojenie roverského projektu s akoukoľvek civilizáciou sveta.

Text: Martin Cerovský – Cero

Foto: Matej Fekjač - Feky

miesta, ktoré sa oplatí navštíviť...

Zaježka

...čarovné miesto...

Spoločnosť, v ktorej žijeme nie je dokonalá... Ani naše životy nie sú dokonalé. Ale k dokonalosti sa môžeme každý deň aspoň trochu priblížiť. O nadobudnutie stavu harmónie s okolitou krajinou sa pokúšajú ľudia v ekodedinke Zaježová, ktorá sa nachádza neďaleko Zvolena.

Zaježová sú lazy, ktoré ležia južne od Zvolena. Ešte pred päťdesiatimi rokmi žilo na Zaježovej vyše 600 ľudí. Postupne však odišli za lepším životom do miest. Pretože všetky pozemky bývalých gazdov boli zhabané pod najväčšie poľnohospodárske družstvo na Slovensku. Zostalo tu žiť len pár ľudí, dnea je na Zaježovej viac domov ako obyvateľov.

Po roku
1989 začali

Zaježovu

objavovať

rôzni

alternatívny

ľudia.

Fungovala tu

organizácia Strom života, Škola ľudových remesiel a neskôr Pospolitosť pre harmonický život, ktorá tu pôsobí dodnes. Žije tu okolo 50 ľudí, ktorí sa sme presťahovali z miest.

Alternatíva vládne svetu...

Na Zaježovej žije zaujímavá zmeska ľudí a vôbec vás nemusí prekvapiť, že ich stretnete s kozou ako sa vybrali na dva dni kúpať na prihradu Ružiná, ktorá je pešo cez kopce asi tak 35 km. Alebo úplne bosých chodiť po lúkach ved' je jar (von 10°C). Domy si stavajú zo slamených balíkov a omietajú hlinou. Väčšina zo Zaježkarov je aktívna aj v občianskom živote, a tak sa zapájali napríklad aj do blokády v Tichej a Kôprovej doline.

Víkendovky, tábory...

Skoro každý víkend sa na Zaježke konajú rôzne kurzy, od hrnčiarstva cez meditácie až po hlinenú architektúru. Väčšina týchto kurzov sa koná na Polomoch, kde je krásne prerobený historický dom. Pri jeho prestavbe boli použité rôzne alternatívne techniky – hlinené priečky, slamené balíky, solárne kolektory... V lete sa tu konajú

rôzne tábory a v roku 2006 tu bolo medzinárodné stretnutie ekologických aktivistov Ecotopia (www.ecotopia2006.org). Je zaujímavé, že veľa z účastníkov tohto tábora prišla na stretnutie na bicykloch alebo stopom alebo na koňoch. Každé leto sa tu koná „Festival na lúkach“, plný alternatívnej hudby, umenia...

Sekier...

Ľudia, ktorí chodili na Zaježku často, sa rozhodli v roku 1994 odkúpiť laz Sekier a odísť tam ísť bývať. Postupne sa presťahovali do vlastných domov. Sekier sa stal miestom, kde ak máte čas môžete prísť a pobudnúť tam istú časť života. Väčšina ľudí tam odchádza na pár dní, ale zostane tam niekoľko mesiacov až rokov. Pracujú na záhradkách a poliach, kde sa nepoužíva chémia. Nevarí sa tu mäso a to v celej Zaježke.

Ešte dlho, by som tu mohol jednej z najmenších škôl v Európe (má 6 žiakov), o ľuďoch čo tu žijú, pomalovaných autobusových zastávkach... Zaježka nie je úkryt pred svetom, pretože skryť sa môžete na hocijakú chalupu na Slovensku. Zaježka je miesto pre ľudí, ktorým nie je stav našej matky Zem ľahostajný.

Viac o tomto mieste: www.zaježka.sk www.ecotopia2006.org

Text a foto: Martin Cerovský – Cero

nieka informejšn pre roverov...

Nauč sa tvoriť program na kurze Baomor 2010!!!

...12. - 14. 3. 2010... 16 €...

...Vojenský výcvikový priestor Libavá (ČR)..

www.baomor.skauting.cz